U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Jablonci nad Nisou**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 5 C 43/2012, o 7315 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Telefónica Czech Republic, a. s.,** se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4, IČ 60193336, a žalované **H. D.**,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. 5 C 43/2012, o zaplacení 7315 Kč s příslušenstvím, **je soud.**

II. Usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 8. 3. 2012, čj. 5 C 43/2012 - 9, **se zrušuje.**

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad navrhl dne 3. 7. 2012 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, aby rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Jablonci nad Nisou ve věci žaloby o zaplacení částky 7315 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Na základě žádosti ze dne 25. 6. 2009 se žalovaná stala účastnicí telefonního čísla X, jíž žalobkyně poskytovala služby elektronických komunikací.

Žalobkyně později dne 10. 11. 2011 upomenula žalovanou k zaplacení celkové částky 9296.09 Kč, z toho platby za platební transakce činily 7315 Kč.

Vzhledem k tomu, že žalovaná dobrovolně částku za platební transakce neuhradila, podala žalobkyně návrh na vydání elektronického platebního rozkazu k Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou, v níž se domáhala, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit částku 7315 Kč s příslušenstvím včetně nákladů řízení.

Žalobkyně v návrhu uvedla, že prostřednictvím vlastní sítě elektronických komunikací umožňuje svým účastníkům využívat služby i jiných subjektů či provádění platebních transakcí na základě registrace poskytovatelů platebních služeb malého rozsahu u České národní banky podle § 5 písm. i), § 53 a § 143 zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku. V případě platebních transakcí zadá účastník prostřednictvím sítě žalobkyně a technicky způsobilého koncového zařízení (elektronického komunikačního zařízení) – mobilní telefon nebo telefonní přístroj u pevné linky, příp. osobní počítač připojený v pevné či mobilní síti žalobce - příkazy k provedení platebních transakcí [§ 3 odst. 1 písm. g) zákona č. 284/2009 Sb., o platebním styku]; částka, která má být prostřednictvím elektronického komunikačního zařízení zaplacena, se vypočítá podle délky volání na audiotexovou linku, případně podle počtu zaslaných Premium SMS/MMS, nebo je určena odkazem na webové či wapové stránce. Žalobkyně umožňuje tyto platby svým účastníkům realizovat na základě článku 15 Všeobecných podmínek pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací společnosti Telefónica Czech Republic, a.s., vydaných v souladu s § 273 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. (dále „Všeobecné podmínky"). K podstatě dlužné částky žalobkyně uvedla tolik, že žalované umožnila prostřednictvím své sítě zadání pokynů k provedení plateb za poskytnuté služby obsahu ve smyslu § 2 písm. n) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, (dále též jen „*zákon o elektronických komunikacích*") (audiotexové služby, horoskopy, hlasování v TV, apod.). V případě žalované se jednalo o čísla začínající kombinací 903 (hry, hudba, videa) a 900 (komerční služby) v celkové výši 7315 Kč uvedená v samostatné části pravidelného vyúčtování; částku žalovaná neuhradila.

Okresní soud v Jablonci nad Nisou usnesením ze dne 8. 3. 2012, čj. 5 C 43/2012 – 9, vyslovil, že ve věci není dána jeho pravomoc (výrok I.), rozhodl o zastavení řízení (výrok II.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok III.); současně rozhodl o nákladech řízení (výrok IV.) a o vrácení soudního poplatku (výrok V.). V odůvodnění poukázal na to, že podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, pokud se spor týká povinností uložených zákonem nebo povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích; jelikož předmětem řízení je podle názoru soudu požadavek žalobkyně na úhradu smluvní pokuty související s poskytnutými, vyúčtovanými a neuhrazenými telekomunikačními službami, soud nemá pravomoc rozhodovat či jednat o této žalobě.

Český telekomunikační úřad (dále jen „*navrhovatel*") následně podal zvláštnímu senátu návrh na rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. Navrhovatel vycházeje z ustanovení § 2, § 64, § 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1 zákona o elektronických

komunikacích odmítl kompetenci k rozhodnutí sporu; konstatoval s odkazem na ustanovení článku 15 Všeobecných podmínek, že žalobkyně požaduje uhradit částku ve výši 7315 Kč s příslušenstvím za platební transakce, které nelze podle § 2 písm. n) zákona považovat za služby elektronických komunikací. Jelikož tyto služby nejsou službami elektronických komunikací, úhrada za tyto služby není povinností podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích a Český telekomunikační úřad tak nemá dle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích pravomoc spor projednat a rozhodnout.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecnými soudy se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Okresní soud v Jablonci nad Nisou v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; zvláštní senát proto shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhovatel (též „*Úřad*“) je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích zakládá pravomoc Úřadu rozhodovat ve sporech tam, kde tak stanoví tento zákon; pravidla pro rozhodování účastnických sporů obsahuje zákon v § 129 odst. 1: „*Úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku.*“

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, dostupné na www.nssoud.cz) je třeba současného naplnění dvou podmínek k tomu, aby byla dle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor.

První podmínkou je osobní předpoklad spočívající jednak na straně osoby, která musí vykonávat komunikační činnost, jíž se podle § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozumí „*a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů dle § 73 citovaného zákona*“. Službou elektronických komunikací se rozumí dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích „*služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a*

přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací". Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („*účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*"), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích („*uživatelem se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*"); veřejně dostupnou službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. o) cit. zákona rozumí „*služba elektronických komunikací, z jejíhož využívání není nikdo předem vyloučen*".

Druhou nezbytnou podmínkou je věcný předpoklad, jenž vychází z ustanovení „*pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě*", přičemž zaplacení ceny je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích jednou ze základních povinností účastníka, popř. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Podle druhé věty § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je pravomoc navrhovatele rozhodnout spor založena rovněž v případech, ve kterých sice budou účastníky osoby odlišné od osob uvedených ve větě první téhož ustanovení, k jejich účastenství však dojde na základě změny závazku v osobě věřitele či dlužníka; to vše za předpokladu, že spor mezi původními účastníky sporu byl oprávněn rozhodnout navrhovatel.

Zvláštní senát vycházeje z výše uvedeného posoudil naplnění podmínek rozhodovací pravomoci navrhovatele ve smyslu § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Z výpisů vycházejících z databáze navrhovatele a z obchodního rejstříku je zřejmé, že žalobkyně je osobou vykonávající komunikační činnost; žalovaná naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích. Osobní předpoklad je proto splněn.

Pravomoc navrhovatele rozhodnout spor v této věci by byla dána, pokud by šlo o spor o zaplacení ceny za služby elektronických komunikací. Stěžejní je v této souvislosti definice služeb elektronických komunikací podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích; z ní vyplývá, že službou elektronických komunikací nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací. Výjimkou patrnou z formulace citovaného ustanovení jsou služby, jejichž užívání, resp. přístup k jejich obsahu poskytovatel - osoba vykonávající komunikační činnost - zprostředkuje sice svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby, platbu za takovou službu pak nelze považovat za povinnost uhradit cenu za služby elektronických komunikací podle § 64 zákona o

elektronických komunikacích (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 4. 2011, čj. Konf 4/2011 - 12, dostupné na www.nssoud.cz, publ. jako Sb. NSS 2425/2011).

Žalobkyně v návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu tvrdí, že prostřednictvím své sítě umožnila žalované, aby zadala platbu částky 7315 Kč za poskytnuté služby obsahu (jednalo se o čísla 903xxxx identifikující poskytnutí služeb hry, hudba, videa a čísla 903xxxx identifikující poskytnutí komerčních služeb). Žalobkyně dále popsala obvyklý proces platebních transakcí za služby jiných subjektů (Partnerů) podle čl. 15 Všeobecných podmínek žalobkyně ze dne 10. 5. 2011; takový odkaz na všeobecné podmínky však pozbývá relevance, pokud je žalovaná částka požadována za období 16. 11. 2010 – 15. 12. 2010, jak tvrdí žalobkyně v návrhu na vydání platebního rozkazu a dokládá dalšími dokumenty; obdobně k žalobnímu návrhu přiložené osvědčení o zápisu do registru poskytovatelů platebních služeb malého rozsahu čj. 2011/4508/570 bylo žalobkyni vystaveno teprve dne 27. 4. 2011.

Pokud však z tvrzení žalobkyně v návrhu i z vystavené faktury ze dne 16. 12. 2010 vyplývá, že sama žalobkyně tyto platby neidentifikovala jako služby elektronických komunikací a v souladu s tím i vyúčtování částky 7315 Kč za „platební transakce“ vystavila odděleně od vyúčtování služeb elektronických komunikací, jejichž byla poskytovatelem, přičemž žalovanou informovala na předložené faktuře o tom, že platebními transakcemi je možné realizovat platby za služby nebo zboží jiných subjektů prostřednictvím mobilního telefonu, že žalovaná může získat seznam těchto subjektů na svých internetových stránkách, že účastník je povinen zaplatit cenu ve prospěch žalobkyně společně s cenou za služby elektronických komunikací a že reklamace placeného zboží a služeb vyřizují jejich dodavatelé (byť s výhradou, že reklamaci proti provedení platební transakce je třeba podat žalobkyni bez zbytečného odkladu), přisvědčil zvláštní senát navrhovateli, že žalovaná částka odpovídající „platebním transakcím“ není cenou za poskytnuté služby elektronických komunikací podle § 64 zákona o elektronických komunikacích, o níž by byl oprávněn rozhodnout navrhovatel.

Zvláštní senát se k povaze některých služeb platebních transakcí vyjádřil věci vedené pod sp. zn. Konf 79/2011. Zvláštní senát konstatoval, že podstatou služby Premium SMS - zkráceně PR SMS – jsou krátké textové zprávy, pomocí kterých je zákazníkům operátora umožněno zaplatit prostřednictvím mobilního telefonu cenu za zboží nebo služby. Pomocí nich lze zaplatit v rozsahu 1 až 999 Kč dle typu požadované služby. Tyto služby neposkytuje žalobkyně – operátor, ale její smluvní partneři, jejichž seznam žalobkyně zveřejňuje na svých internetových stránkách. U služby *„Audiotex“*, zvláštní senát shledal, že žalobkyně není provozovatelem audiotexových linek, pouze umožňuje jejich provoz jednotlivým smluvním partnerům a zajišťuje výběr plateb za služby od zákazníků.

Zvláštní senát proto uzavírá, že spor o požadované plnění za „platební transakce“ není sporem o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích. Tento závěr je stěžejní pro úvahu zvláštního senátu o rozhodovací pravomoci navrhovatele, neboť vzhledem k charakteru služby nemohou být ve vzájemném vztahu žalobkyně, žalovaného a poskytovatele služby obsahu splněny podmínky

stanovené větou první, příp. též druhou § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Lze tak uzavřít, že v posuzovaném případě se tato věc pravomoci soudů nevymyká, neboť podle § 7 odst. 1 o. s. ř. soudy rozhodují *„spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány"*.

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 8. 3. 2012, čj. 5 C 43/2012 - 9, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté (výrok II.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Jablonci nad Nisou pokračovat v řízení o podané žalobě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. září 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu